

اثر بخشی زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر رضایت مندی زناشویی

ام النبی خزائی^{۱*} / سیده حمیده نقیبی^۲ / زهرا سعیدی^۳

- ۱- کارشناس ارشد مشاوره و توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران.
- ۲- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد واحد تربت جام، ایران.
- ۳- کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان، ایران.

چکیده

یکی از مهم ترین عواملی که کارکرد مؤثر خانواده را تحت تأثیر قرار می دهد، رضایت اعضای خانواده بخصوص زن و شوهر از یکدیگر است که زمینه ی اصلی برای داشتن جامعه ی سالم است. هدف پژوهش حاضر، بررسی اثر بخشی زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر رضایت مندی زناشویی بود. طرح پژوهش نیمه تجربی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه زوجینی است که به دلیل تعارضات زناشویی به مراکز مشاوره و مددکاری شهر مشهد در سال ۱۳۹۵ مراجعه کرده اند، بود که از میان آنها ۲۰ زوج به صورت نمونه گیری در دسترس و از طریق مصاحبه انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل ۱۰ زوجی جایگزین شدند و گروه آزمایش مداخله زوج درمانی سیستمی - سازه گرا را دریافت کردند. داده ها با پرسشنامه " رضایت زناشویی انریچ (انریچ، ۱۹۷۶) " گردآوری و با روش آماری تحلیل واریانس تک متغیری تجزیه و تحلیل شد. یافته ها نشان داد که زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر رضایت مندی زناشویی اثر بخش بوده است ($P < 0/05$) و ۱۷ درصد از واریانس رضایت مندی زناشویی را تبیین می کنند. نتایج پژوهش بیانگر این است که زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر رضایت مندی زناشویی مؤثرتر بوده است و می تواند بعنوان یک مداخله درمانی در تعارض های زناشویی مورد استفاده قرار بگیرد.

کلید واژه ها: زوج درمانی سیستمی - سازه گرا، رضایت مندی زناشویی، طلاق